

52(03)
X98

ЗАКАРПАТТЯ

ХТО Ё ХТО

МІЖНАРОДНЕ
довідково-біографічне видання
Київ 2004р.

ТИВОДАР МИХАЙЛО ПЕТРОВИЧ

ТИВОДАР
Михайло Петрович

Народився 7 лютого 1936 року в с. Бедевля Тячівського району Закарпатської області.

У 1953 році Михайло Петрович закінчив Тячівську середню школу, а в 1958 році - історичний факультет Ужгородського державного університету.

Одружений, має двох дітей та двох онуків.

Дружина Олена Михайлівна (1936 р. н.) - пенсіонерка.
Донька Мирослава (1959 р. н.) - завідувач гістологічної лабораторії Закарпатської обласної судмедекспертизи.
Син Роман (1965 р. н.) - приватний підприємець.
Онук Роман (1981 р. н.) - аспірант Ужгородського державного інституту інформатики, економіки і права.
Онук Станіслав (1991 р. н.) - учень Ужгородської СШ № 20.

Завідувач кафедри історії стародавнього світу та середніх віків історичного факультету Ужгородського національного університету.

Протягом 1958-1966 років працював учителем історії Дубівської середньої школи на Тячівщині. Працюючи вчителем, організував і відкрив сільський етнографічний музей. Поряд із цим, упродовж 1960-1964 років заочно навчався в аспірантурі Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії АН України.

З 1966 року працює на історичному факультеті Ужгородського університету. У 1968 році захистив кандидатську дисертацію на тему: "Громадський і сімейний побут колгоспного селянства Закарпаття". Працював доцентом кафедри загальної історії, а згодом - кафедри історії стародавнього світу та середніх віків. Викладаючи в університеті та займаючись науковою роботою, приділяв чимало уваги розробці наукової концепції Закарпатського музею народної архітектури та побуту, збиранню етнографічних експонатів; визначив характер описів етнографічних об'єктів та форму і зміст нарисів про етнографічні групи Закарпаття.

У 1994 році на засіданні спеціалізованої ради Інституту мистецтвознавства, фольклору та етнографії Академії наук України (м. Київ) захистив докторську дисертацію на тему: "Традиційне скотарство Українських Карпат другої половини XIX - першої половини XX ст.". У 1995 році отримав вчене звання професора. З квітня 2001 року очолює колектив кафедри історії стародавнього світу та середніх віків.

Протягом 1992-2000 рр. Михайло Петрович - провідний вчений Науково-дослідного інституту карпатознавства, де керував комплексною темою "Роль і місце культурних та історичних традицій у формуванні національної свідомості на українських етнічних територіях Карпат у XIX-XX ст."

М.П. Тиводар є членом вчених рад із захисту дисертацій в Інституті народознавства НАН України та Ужгородському національному університеті. Під його керівництвом захистили кандидатські дисертації О. Малєць та М. Зан. Підготували до захисту дисертаційні дослідження П. Ференц і В. Куртяк. Працюють над дисертаційними роботами П. Федака, В. Гладь та М. Курта.

М.П. Тиводар - відомий суспільно-політичний діяч краю. Він брав активну участь у виникненні та діяльності Ужгородської міської та обласної організації Руху. З грудня 1990 року є членом відродженого крайового товариства "Просвіта". Протягом 1990-1994 років був депутатом Закарпатської обласної ради народних депутатів. Михайло Петрович очолював групу народних депутатів "Демократична платформа", яка протидіяла прокомуністичній більшості та відстоювала ідею української незалежності ще на початку 1990 року.

М.П. Тиводар - автор майже 150 наукових праць з проблем етнології, історії та краєзнавства, зокрема, першого в Україні навчального посібника "Етнологія" (1998 р.); член редколегії наукового збірника "Сагратіса - Карпатика".

Протягом майже 40-літньої роботи на історичному факультеті читає оригінальні загальні та спеціальні курси, що викликають зацікавленість у студентів: "Етнологія", "Етнополітологія", "Теорія етносу", "Етнографія Закарпаття" та ін.

М.П. Тиводар - авторитетний керівник, завжди доброзичливий, чуйний у ставленні до інших. Він твердо переконаний, що українська національна ідея буде реалізована лише за наявності в українському етносі достатньої кількості енергійних лідерів-пасіонарів, і докладає максимум зусиль для їх підготовки та виховання.